

Lovforslag nr. L 82. Fremsat den 2. november 1988 af Carsten Andersen (SF), Agerschou (SF), Tommy Dinesen (SF), Leif Hermann (SF), Birgitte Husmark (SF), Bjørn Poulsen (SF) og Ebba Strange (SF)

Forslag

til

Lov om psykiatrisk behandling

Kapitel 1

Indledende bestemmelser

§ 1. Det offentlige er forpligtet til at tilbyde psykiatrisk behandling, rådgivning, omsorg og pleje eller praktisk hjælp til enhver, der opholder sig her i landet, og som har behov herfor.

Stk. 2. Amtskommunerne og Københavns og Frederiksberg Kommuner er forpligtet til at oprette og drive psykiatriske hospitalsafdelinger og/eller behandlingsinstitutioner m.v. efter de bedste behandlingserfaringer og i overensstemmelse med patienternes ønske.

Stk. 3. Amtskommunerne og kommunerne er forpligtet til, eventuelt i samarbejde, at iværksætte og forestå socialpsykiatrisk forebyggende og efterbehandlende arbejde.

Kapitel 2

Almindelige bestemmelser

§ 2. Indlæggelse, ophold og behandling på psykiatrisk hospitalsafdeling skal ske med patienternes samtykke og kan kun undtagesvis efter bestemmelserne i denne lov ske uden patienternes samtykke.

Stk. 2. Lægen skal vejlede patienten om formålet med indlæggelsen, opholdet og behandlingen samt om udsigterne til en bedring af helbredstilstanden.

Stk. 3. Den psykiatriske behandling skal tilrettelægges af et tværfagligt team. Det tværfaglige team skal være rådgivende over for overlægen i spørgsmål om anvendelse af foranstaltninger, som patienter ikke har givet deres tilslutning til. Sundhedsministeren fastsætter

nærmere regler for det tværfaglige teams kompetence.

Stk. 4. Overlægen er sammen med det tværfaglige behandlingsteam ansvarlig for, at der i samarbejde med patienten opstilles en socialpsykiatrisk behandlingsplan for enhver, der indlægges på psykiatrisk afdeling.

§ 3. Anvendelse af tvang i psykiatrisk behandling skal som hovedregel undgås.

Stk. 2. Ved tvang forstås i denne lov anvendelse af foranstaltninger, som patienten ikke giver samtykke til.

§ 4. Ved indretning og drift af psykiatriske hospitalsafdelinger skal der lægges afgørende vægt på at skabe sådanne forhold, at behov for tvang ikke opstår.

Stk. 2. Tvang må ikke benyttes, før der er gjort, hvad der er muligt for at undgå anvendelse af tvang, herunder bl.a. rigelig tid til samtale med patienten om den foreslåede behandlingsplan og indsættelse af ekstra personale.

Stk. 3. Anvendelse af tvang skal stå i rimeligt forhold til det, som søges opnået herved. Tvang må ikke anvendes i videre omfang, end hvad der er nødvendigt for at opnå det tilsigtede formål. Er mindre indgribende foranstaltninger tilstrækkelige, skal disse anvendes.

Stk. 4. Overlægen træffer afgørelse om anvendelse af tvang i overensstemmelse med § 2, stk. 3.

Stk. 5. Tvang skal udøves så skånsomt som muligt og med størst mulig hensyntagen til patienten, således at der ikke forvoldes unødigt krænkelser eller ulempe. Ydmygende, hånende